

Editor: Antoni Nadal i Soler.

Font: BIBILONI I CORRÓ, Miquel: *Una corda d'un cordó*. Paròdia d'una paròdia escrita en vers i en forma de sarsuela. Palma: Estampa de Felip Guasp i Vicens, 1866.

Una corda d'un cordó, escrita en vers i en forma de sarsuela de Miquel Bibiloni i Corró (edició 1866), és una paròdia d'*El cordó de la vila*, de Pere d'Alcàntara Penya. Els seus primers oficis foren els de caixista i tenor, que després canvià pels de periodista, novel·lista, historiador, editor periodístic i funcionari. De jove residí a Madrid. Políticament s'inicià en el republicanisme possibilista i anà girant cap al canovisme. El 1867 fou jutjat i empresonat al castell de Bellver per haver difós un manifest republicà. Solter, morí de càncer. Bibiloni es donà a conèixer com a autor de sarsueles i peces curtes en castellà d'exaltació espanyola amb motiu de la guerra d'Àfrica en 1859 i 1860. També fou un dels dramaturgs mallorquins que conreà el teatre romàntic progressista en castellà sobre temes d'història autòctona. Segons Joan Mas i Vives, les obres de Bibiloni exemplifiquen uns gèneres representats a casinos o altres entitats no sempre alienes a l'activitat política. S'ha dit que Bibiloni va escriure *Una corda d'un cordó* en cinc hores i la va estrenar el 15 de maig de 1866 al Gran Cafè de l'Universo, de Palma. Amb contínues cançons, aprofita l'èxit de Penya per construir un típic espectacle de varietats.

Una corda d'un cordó

Paròdia d'una paròdia, escrita en vers i en forma de sarsuela

Miquel Bibiloni i Corró

(edició 1866)

A mon amic D. Dionís Arias.

Dionís: Perdona'm el que et dediqui una cosa que segurament no sabràs llegir, però que així i tot no llevarà el que els nostros noms vagen units, recordant-nos escenes dignes de ser conservades per la nostra memòria. En cinc hores, i lo mateix que qui capeja un bou o li clava un parell de banderilles, he escrit aquest estol de desbarats, que han brotat del meu caletre lo mateix que una taparera brota d'una murada seca i vella. Accepta'ls tal com són i com una prova de l'amistat que et té l'autor.

PERSONATGES

TERESA, *senyoreta ciutadana*

JOANAINA, *pagesa*

Don AMBRÒS, *senyor ciutadà, d'edat*

MIQUEL, *jovenet ciutadà*

El BATLE

Don GREGORI, *regidor*

Monsieur PRINGA

SENTINEL·LES 1 i 2

PAGESOS 1 i 2

Un lloro

Una perrita

Coro de pagesos

L'escena passa en el mes de setembre de l'any de N. S. Jesucrist 1865, a les immediacions del poble X...

ACTE ÚNIC

El teatre representa un camp amb alguns arbres; a la dreta una casa ruïnosa que figura ser la improvisada quarantena i pel fondo es veu un camí carreter.

ESCENA PRIMERA

Apareixen SENTINEL·LES 1 i 2 passejant-se fusell a l'hombro i a dins, un poc lluny, se sent el coro que va acostant-se gradualment.

VEU SOLA

Ala, al·lots, anem de pressa,
que a Ciutat còlera hi ha,
la vila està acordonada
i cap ciutadà vendrà.

CORO

Ala, al·lots, etc.
Sol i serena,
tots passaran,
i quarantena
aquí faran.

SENTINEL·LA 1

El rellevo ja s'acosta,
venen divertits cantant.

SENTINEL·LA 2

Ja els sent, venen pujant
tot per amunt per la costa.

CORO

(Se sent més a prop i va acotant-se de modo que a l'acabar surten a l'escena.)

Ala, al·lots, anem de pressa,
que a Ciutat còlera hi ha,
la vila està acordonada
i cap ciutadà vendrà.
Sol i serena,

tots passaran
i quarantena
aquí faran.

ESCENA II

Los dits, coro i el regidor D. GORI.

GORI

Sentinel·les, molt bon dia:
com vos ha anat per la nit?
Que vos haveu adormit?

SENTINEL·LA 1

Moltes ganes en tenia.

GORI

En dormir no heu de pensar
mentre estiguem en perill;
aquí te caç, i aquí et pill
en venir cap ciutadà.
Escoltau tots, la ciutat

(tots l'enrevolten)

pel còlera està invadida,
malaltia que atrevida
va fent grossa mortaldad.
L'aplegam en l'alénar,
en la roba tocar-nos,
fins en los ulls mirar-nos,
sec tot d'una pots quedar.
En l'aire que respiram
hi ha veneno que mata,
res del còlera s'escapa,
és pitjor que guerra i fam.
Per això aquí aquest cordó
tenim, obrant amb prudència,
i està en la vostra consciencia
el que no pas ni un gorrió.
El batle fusells vos dona
perquè mos gardeu del mal;
que no pas un animal
tant si és un porc com persona!
Vint dies de quarantena,
aquí al mig, al *campo raso*;
llavò els donarem *paso*

si duen la bossa plena.
Ho heu sentit? M'heu entès?

SENTINEL·LA 1

Sí fa, senyor don Gargori.

GORI

Que no en facem una histori'!...
Que no es riguen d'un pagès!...
Fins avui els ciutadans
de noltros se creien riure,
ja sabem llegir i escriure
i no conversam amb brams.
Que se'n venguen en la llei,
i els direm que aquí no passa;
los donarem carabassa
fins que los surta rovell.

(Es sent renou de campanilles.)

SENTINEL·LA 1

Un cotxo!...

GORI

Alto dau-li.
Ves-hi, Toni, mira qui és.

(SENTINEL·LA 2, hi va.)

Escolta'm, i si et diu res
en seguida foc fé-li.

SENTINEL·LA 1

Durà s'escola, don Gori,
aquest cotxo endimoniàt?

GORI

Tot pot ser, ve de Ciutat,
i de Ciutat ni la glori'.

SENTINEL·LA 2, de dins.

Don Gori, el senyor marquès
que se'n ve amb na Margalida,

que pot passar?

GORI

De seguida:
que pas de pressa, has entès?

(*Se senten les campanilles que s'allunyen i surt el SENTINEL·LA 2.*)

El marquès té *paso franco*,
de la vila és el senyor.

SENTINEL·LA 1

Durà s'escola.

GORI

Ai, que no!
Ell les tens de *pie de banco*.

SENTINEL·LA 1

Com aquest mal tan ferest
no respecta a ric ni a pobre,
no mos fes una mala obra.

GORI

Ai, carape! I que ets de llest!
El marquès no du cap mal,
i d'ell no pensis mal mai;
està més sa que un gra d'all;
ho tens entès, animal.
Penses que som regidor
per fer en tot parts i quarts?
Tant són dilluns com dimarts,
tant és pobre com senyor.

SENTINEL·LA 1

Però es marquès si apestat
se'n ve ara i mos empesta...

GORI

Ja hem arribat a la sexta...
Ha entrat, i molt ben entrat.

ESCENA III

*Los dits, el BATLE i Mossiú PRINGA.*¹

BATLE

Com a president forçós
de la junta sanitari',
de la qual és secretari
Mossiú Pringa, escoltau-nos.

(A Mossiú PRINGA:)

Diga.

PRINGA

Ja parlaré.

(Amb molt d'èmfasi.)

Las medidas acertadas
hem pres, i ja acordadas
d'ellas vos enteraré.

(Als coros li formen corro deixant-lo al mig:)

Si viene algún estranqueru
i en lo poble vol entrar,
treinta días ha de estar
aquí preguent ventisqueru.
Si esto li parece agre
i li pose ocu urañu,
le dais a la força un bañu
de agua de cal o vinagre.
Sentende, ben despullat;
i de la roba posada
en fareu una flamada
i que tot qued ben cremat.
Si el rostro estar alteradu
lo paredau dins del forn;
i hasta que'l polso li torn
allà el tendreu encerradu.

BATLE

Mossiú, ja que és tan amable,
voldria un favor mos fes...

¹ L'actor que desempeny aquest paper, procurarà que l'accent sia entre francès, castellà i mallorquí.

Si se'n venen forasters,
aon los posam?

PRINGA

A l'estable.
I si així no els acomoda
i traten d'armar soroll,
me'ls posau a dins l'assoll,
que és quarantena de moda.
Pues jo no cedesc ma casa
perquè me l'aasten tota,
siga cavall, siga sota
amb mi no hi coiran basa.
Som secretario o no ho som.

GORI

Mossiú Pringa, ben parlat,
guerra a mort a la ciutat.
Diga, que és bo el beure-hi rom?

PRINGA

Tot beguda d'alcohol
la nostra sang enardeix
i que mos posa pareix
més calents que un raig de sol.

BATLE, *a M. PRINGA*:

Per aquí corren rumors
de que a Ciutat no hi ha suelto.

GORI

*Idò, a río revuelto
ganancia de pescadores.*

BATLE

Mossiú Pringa, jo he pensat...

PRINGA

Vu pensé, ja bé estarem...

BATLE

Per nostre compte duguem

comestibles a Ciutat.
Gallines, a dues pessetes
en orri van per la vila.

GORI

El nostro batle ja fila.

BATLE

I allà en traurem set netetes.

GORI

Mirau-vos que té de ciència!

BATLE

Llavò hi duim ous i verdures.

GORI, *a part.*

Escoltau-vos les criatures,
quin exemple de consciència.

PRINGA

En negoci es fa ganància,
a Ciutat a vender tut.

GORI

Rexota! I quin geperut
mos envia aquí la França.

BATLE

Pues així, acordes quedam.
De pressa s'esportellat
partirà cap a Ciutat
ans que no es muiren de fam.
A apromptar ous i gallines,
carbó, verdures i faves.

GORI

Diga, batle, hi duren raves?
A l'hort en tenc...

BATLE

Gambusines!

PRINGA

A la vila a preparar
el negoci, allons, alcalde.

BATLE

A no treballar de balde!

PRINGA

Avez por?

BATLE

Ni per pensar.
Que es quedin de guarda aquí
el sen Llampuga i el Xato,
i que ens esperin un rato.

GORI

No vos poseu a dormir.

CORO

Els ciutadans
guardaran d'aquesta vila
un bon record.
Los seus espants
van duguent per tot Mallorca
un crit de mort.
Estem alerta,
que el còlera la porta
no trobi oberta.
Sentinel·la alerta,
alerta estarà.

(Se'n van cantant i repetint el crit de «Sentinel·la alerta», al qual contesten els dos de l'escena «Alerta estarà».)

ESCENA IV

Els dos SENTINEL·LES s'asseuen i fumen un cigarro: moment de silenci: se sent un carro i poc després surten a peu D. AMBRÒS, amb una gàbia amb un lloro; MIQUEL, i TERESA duguent en braços una perrita.

D. AMBRÒS

Trista peregrinació!
D'ont venim? Aont anam?
No dix de preguntar-m'ho
i el vent en lo seu rumor
diu que en gros perill estam.

SENTINEL·LA 1

Alto! No se pot passar.

MIQUEL

Altre cordó!... Ja estam bé!...
Arrere que hem de tornar?
Digau, germans, què hem de fer?

SENTINEL·LA 1

A la corantena estar.

TERESA

Papai, no hi ha altre conhort,
facem alto.

D. AMBRÒS

Ja està dit.
Recarape!... I quina sort!...
Anam fugint de la mort
i aquí morirem anit.
Digau-nos les condicions
per complir la corantena.

SENTINEL·LA 1

Jo no estic per fer sermons,
i no sé donar raons:
esperin la junta.

D. AMBRÒS

Alena.
Nina, vaig an en Joan
que mos duga els matalassos
i es baüls.

TERESA

I quin afan!
Descansi, pai, ja ho duran,
ja en sortirem d'aquests passos.

SENTINEL·LA 1

No us arrambeu.

D. AMBRÒS

Que som moro!

SENTINEL·LA 1

S'escola!!!

D. AMBRÒS

Fatalitat!
A s'escola hem arribat!...
Jes, nina, guarda'm es lloro
i allò deixaré arreglat.

(Se'n va.)

TERESA

Miquel, i quina tragèdia
amb aquests cordons passam,
si en aquest poble quedam!...

MIQUEL

Acabarà la comèdia
si no mos maten de fam.
Mes deixem idees tristes,
Tereseta del meu cor;
mira quins camps, quines vistes,
amb el cel pintat de llistes
que mos allunyen la por.
El meu pit al teu costat
s'eixampla i pren tot l'espai,
te mir i m'has etcisat,
els teus ulls són lo mirall
en què em mir entusiasmat.
Jo, sense pare i sens mare,
vaig seguint lo teu amor,
sense tu, em faria frare,
que tu ets l'àngel que m'empara,

ets bàlsam del meu dolor.
De fullosa primavera
has vestit ma joventut,
ets jardí ple d'esponera,
fe no hi haja res perdut
dins la meua amor primera.
T'estim, t'estim, Tereseta,
com a l'aigo el peix pintat,
com el camp a la floreta,
tu ets la meua cabrideta
que dins del món m'ha cercat.
Si la mort me sorprengues,
fos reclinat en ton pit;
per a què glòria i llaurers
si tu, Teresa, vals més
que la més hermosa nit.

TERESA

Que és de calent aquest sol.

MIQUEL

M'has dat una bufetada,
quan ets tu lo meu consol
dus el desengany, el dol
a l'ànima enamorada.
No pensava això de tu.

TERESA

No, Miquel, jo t'escoltava
i sentia un cert ru, ru...
Mon cor tan sols bat per tu.

MIQUEL

Jo, Teresa, que dubtava!

TERESA

Pues no dubtis, no, Miquel,
i està segur que som teua
i que no et seré infael,
que tu ets paloma sens fel
que arrulla l'ànima meua.
Sens tu, per res vull la vida,
tu ets mon primera mor,
i la vida mos convida,
que és hermosa, que és garrida

la copa del seu licor.
De l'amor la llamarada
que brota dins lo meu pit
sols se sent una vegada,
i en tu veig enamorada
el sol es mig de l'anit.
Perquè t'estim, t'estim més
que el malalt a la salut,
i, Miquel, si així no ho fes,
a ma trista joventut
còlera la s'endugués.

MIQUEL

No temis, àngel hermós,
que mon amor t'assegura
un porvenir molt ditxós,
una vida de ventura
que no entristiran dolors.
El còlera en lo seu dol
les nostres vides 'vui junta,
ja no estaré més tot sol,
perquè tendré dolç consol
en matrimonial cojunda.
I mentres que a la ciutat
combat la mort horrorosa,
t'estaràs al meu costat
mirant lo camp esmaltat
i visquent vida ditxosa.
I mai, ja mai cap nigul
entristirà els nostros lassos...

D. AMBRÒS, *dins cridant.*

Alerta en aquest baúl,
cuidado amb els matalassos,
vés, Joan, no sigues gandul.

TERESA

Quina tramoia mos du
la maleïda malaltia,
beneïda, beneïda sia
la felicitat que tu
dones a la vida mia.

CANT

D. AMBRÒS, *sortint.*

Quaranta-quatre anys ja fa
que de casa vaig sortir,
la pesta me perseguia
i d'ella vàrem fugir.
Avui, còlera infernal
assola que és un dolor
la ciutat aont vaig néixer
i d'ella fuig per temor.

LOS TRES

Avui, còlera infernal
assola que és un dolor
la ciutat aont vaig néixer
i d'ella fuig per temor.

D. AMBRÒS

Ai, filla meua,
que trista sort,
Déu mos alliberi
d'aquesta mort.

TERESA

Ai, pobre pare,
que trista sort,
Déu mos alliberi
d'aquesta mort.

MIQUEL

Ai, Tereseta,
que trista sort,
Déu mos alliberi
d'aquesta mort.

ESCENA V

Dits i na JOANAINA, que surt amb lo berenar per als del cordó, vestida de pagesa.

JOANAINA

Ala, al·lots, bon berenar
vos du la nina,
de mi no us heu de queixar,
tendreu barrina.
Ala, Toniet,
que et duc truiteta d'ous
i bon vinet.

MIQUEL

Menjar du la pageseta
an el cordó?

JOANAINA

Si em donen qualche pesseta,
sí senyor.
Aquesta vida
és la que faç jo per ara.

MIQUEL

Nina garrida.

JOANAINA

An el corral, pollastrets;
fruita an els abres;
a l'hort, hi tenc melonets;
llet a les cabres.
Duguen dobbés
i tendran lo que vulguen
i encara més.

D. AMBRÒS

Que discreta i que polida
que és la pagesa;
ell amb aquesta sortida
pareix sastressa.
Ja no hi pensava,
mes només amb mirar-la
me cau la bava.

JOANAINA

Senyoret, jo som fadrina
i vostè és vell,
i es molí, no mol farina
si té rovell.
J'ha fet l'esplet,
deix que cerqui enamorada
un fadrinet.
Jo estim, i tot lo meu cor
lo tenc posat
en un jove ros com l'or
enamorat.

Feliç seria
el dia que jo amb ell
m'ajuntaria.

MIQUEL

Amb aquest rebosillet
i aquest gipó
pareixes un ramellet
de flors d'olor.
Com som Miquel
que en tu, hermosa pagesa,
'niria al cel.

TERESA

Ingrat, i a mi m'abandones?
Celos me maten.

MIQUEL

No, Teresa, me perdones?

TERESA

Mons ulls esclaten.
Deixa no et veja...

JOANAINA

Són dos joves que s'estimen,
los tenc enveja.

ESCENA VI

Los dits, coros, BATLE, Mr. PRINGA i D. GORI poc después.

BATLE

Pareix que hi ha novetat.

PRINGA

Forasters!... Mitja dotzena.

TOTS

Vagen a la corantena.

GORI

I de pressa, i aviat.

D. AMBRÒS

Bé, ja hi 'nirem de seguida.
No mos facin tants d'espants.

MIQUEL

Noltros estam bons i sans...

PRINGA

Prenim aquesta medida
para fugir de tot dany.
A la corantena entrau
i ante tot, vos despullau
prenint de vinagre un bany.
Treinta dies estireu
pagant sis peles al dia.

D. AMBRÒS

Sis peles!... Ave maria!
Senyor Mossiú, no somieu.
Quarantenes d'importància
se tenen gratis per tot.
Bah! Vostè no n'entén un mot,
se'n torn' altra volta a França.
No som a Sierra Morena
per sofrir semblant pillatge.
Vaja un modo d'hostalatge
que té aquesta quarantena!

GORI

Ei! Ja basta de raons
i no facem més espants,
amb els senyors ciutadans
ja hem acabat les cançons.
Vuit pessetes, i a l'estable,
i aparte anirà el menjar.

D. AMBRÒS

Cafres! Me voleu deixar
més estirat que un retable!

GORI

Què ha dit de cabres?

BATLE

No ho sé.

GORI

Ell no pot ser cosa bona,
mai es rector dalt la trona
ho ha dit. Mir, parli bé.

PRINGA

A la corantena encierro.

(Entre tots fan entrar a la força dins les ruïnes an els ciutadans.)

Vinagre per tot dau-los,
i llavò perfumar-los
a ells, el llorito i el perro.

BATLE

I d'aquell carro i el mul,
què en feim?

PRINGA

Fusellar el carro,
i cremar el mul.

GORI

I quin nyarro!...
Bé mana el señor Monsiul.

PRINGA

Que es faci un bando a tambor
diguent: pena de la vida
a l'ànima que atrevida
mos rompiguera el cordó.

BATLE, *mirant a fora.*

Mossiú, es correu que se'n ve;
durà noves llastimoses.

PRINGA

Hay situacions horroroses.

GORI

Ja hem empeltat l'ametler.

(Surt un al·lot amb la maleta.)

No passis més endavant.
Què feim? Diga, Mossiú Pringa.

PRINGA

Home, no sia xeringa
que ja m'està xeringant.
Dels porcs dureu la piqueta
plena de gas o cloruro,
i per sortir de l'apuro
hi rentarem l'esfafeta.

(Hi van dos.)

GORI

I maça i puntacorrent
per fer a les cartes un trau;
vés a dur-lo, ves-hi Frau,
vés de pressa, vés corrent.

(Hi va un.)

PRINGA

Els miasmes dins del papiero
amb el xap, surten de pressa.

GORI

Que és de savi, que és de peça;
es mecànic encaniero.

(Duen una pica, hi tiren les cartes, les treuen i les xapen, cantant el següent

CORO

De vinagre les mans
rentau-vos al·lots,
que després no tenguem

esclics i esclocs.
Ala, treballau,
i les cartes de pressa
xapau, xapau.
Viva es cordó!
Que no passi una mosca,
tenguem rigor.

ESCENA VII

Los dits, D. AMBRÓS, TERESA i MIQUEL amb el trage variat.

D. AMBRÓS

M'han dat les formicacions
cremant-me els calçonets blancs.

TERESA

Jesús! I que són de banc
els homos d'aquests cordons.

D. AMBRÓS

El pobre lloro també
ha passat les agonies.
I na Linda?

(A na TERESA.)

TERESA

Felonies
li han fet.

D. AMBRÓS

I què hem de fer?
Creuen que els hem de matar
si toquen les nostres robes.

(Mira els que arreglen es correu.)

Voldria vengués en Nobas
per poder-los retratar.
Mirau quin grupo que fan
aquests homos xapant cartes;
i quines cares tan fartes!,
amba quin susto estaran.

GORI

Ciudadans envinagrats,
ja vos han fet nets per ara?
Quin escabetxo!

D. AMBRÓS

Ah, frare!,
los pagaràs tots plegats.

TERESA

Papai, aquest homo així
s'enriu de noltros...

D. AMBRÓS

Cotxino!
Però bé, a cada tocino
li arriba el seu Sant Martí.

BATLE

Mossiú, les cartes me trüi
en sobre a l'Ajuntament,
ho miri ben diligent;
mir que de ningú me fii.

PRINGA

Hay periódicos, el *Diario*,
El Isleño y *El Correo*,

(llegeix un periòdic)

las listas de mortos veo
y el santo del calendario.

GORI

Es diaris diuen menties,
si són mil, diuen coranta.

PRINGA

Hay alguno que ya canta
contra las nostras medidas.

GORI

Voldria que un diarista
a les meues mans caigués,
i feia li sortigués
la llengo a perdre de vista.

PRINGA

Dicen que los requidores
de Ciutat s'han escapado,
y la ciutat se ha quedado
sin nadie.

GORI

Vaja uns senyores!
Regidors que la medalla
es pengen com una esquella,
i en perill, es riuen d'ella
i fugen de la batalla;
per record d'aquest obrar,
jo, del poble de Ciutat,
feia una barbaritat,
no els deixaria entrar.

PRINGA, *examinant cartes.*

Un oficio para usted,
señor batle.

BATLE

Què serà?

PRINGA

Llegesca i s'enterarà.

GORI

Qualcuna en du aquest paper.

(BATLE, llegeix. Moment de silenci.)

BATLE

El senyor governador
diu en llenguatge concís
que, sense excusa, és precís
que avui llevem es cordó.

TOTS

Què diu?

BATLE

Lo que haveu sentit.
i mos diu *ordeno y mano*.

PRINGA

El poble es el soberano,
salus populi.

GORI

Què ha dit?

PRINGA

Que per la salut del poble,
la *suprema lex* sols mana,
jo armaré aquí una carana...

GORI

Mossiú, vostè em deixa moble.

BATLE

Con todo, havem d'obeir
lo que manen de Ciutat.

GORI

Carabasses! Mai he pensat
que vostè parlàs així.

D. AMBRÒS

Ja se va embrollant la cosa,
quin fi tindrà aquesta missa?

GORI, *suplicant*.

Mossiú! ...

BATLE

Bon redecamisa

quina espina té sa rosa!
Si no llevam es cordó,
encara que sia alcalde,
amb una multa me balda
el senyor governador.

MIQUEL

Vaja un ball.

GORI

I bé, què feim?

D. AMBRÓS

Ell ja estan mig espantats.

GORI

Un Congrés de disputats
en lo que feim pareixem.

BATLE

Prenguem determinació,
no facem una endemesa.

PRINGA

Jo per mi ja la tenc presa.

BATLE

Que llevem aqueix cordó.

GORI

Què diu?

PRINGA

Vostè ja desbarra.
Mai consiento una tal cosa.
O creu vostè que a mi em posa
un cualquiera la tafarra?

BATLE

Mossiú, vostè ja m'insulta!...

Som el batle i vull manar.
I ho he dit, no vull pagar
jo per vostès una multa.

PRINGA

La Junta de sanitat
estar avui sobre tot,
i vostè no entén un mot
de lo que havem acordat.
El cordó subsistirà,
enc que le pese al inferno;
no faltaba más, ¡recuerdo!,
que així ens deixàssem matar.
El còlera estar alerta,
i acompanyat de la morta
va tocant de porta en porta
i entrar a l'encontrar-la oberta.

BATLE

Jo no ho consent, no senyor.

GORI

Vostè aquí ja no comanda.

PRINGA

La Junta, la Junta manda,
i manda es quedi el cordó.
I en el poble soberano
no le busc, batle, raons,
perquè en estas ocasions
no coneix padre ni hermano.

BATLE

Jo vull obeir es mandato;
i si no el lleven rabent,
me'n vaig a l'Ajuntament
i faç tocar a rebato.
I vendran al meu costat
tots els homos d'ordre i llei;
aquí represent el rei,
i d'ell som súbdit manat.

GORI

Idò crid' tota la vila

i els pregunt' sense riure
si volen morir o viure;
veurà revinglar s'anguila.
Ningú, ningú amb vostè
voldrà esser en aquesta feta.

PRINGA

Batle, el poble no respeta
vostra vara, ni el poder.

BATLE

Del mando fas dimissió
avui mateix.

GORI

De seguida.
Viva el cordó! Poble crida.

TOTS

Que viva, viva el cordó!

PRINGA

Ho sent?

BATLE, *amb desmai i conformitat.*

Sí que ho sent
i em deixen mig espantat;
feis la vostra voluntat
i no em tengueu per dolent;
oh, tu, gran poble innocent!,
que sacrificues ma glòria,
de mi guardaràs memòria,
ja que m'has sacrificat,
i el meu nom 'nirà lligat,
oh, poble!, a la teua història.

GORI

La França, que és la primera
d'Europa en civilitació,
mos envia en el cordó
tot un homo, peça entera,
ell gira dins d'una esfera
de gas i electricitat,

es moviment ha trobat,
i ha tret pèl a testes calbes;
oh, gran poble!, si te salves,
un geperut t'ha salvat.

D. AMBRÓS

Topant amb gent tan amable
jo, lo genre i el pimpoll,
mos quedam a dins l'assoll
i algun ratet dins l'estable;
aquest poble tan afable,
mos dona hospitalitat
dins un temple que ha albergat
a porcs i a ases humils;
tot poble té els seus estils
i aquest el seu ha trobat.

TERESA

Entre anades i vengudes
esquinçaré les sabates,
i entre estepes i entre mates,
les saies veuré rompudes;
jo no en poré voler mudes,
d'això que en diuen cordó;
públic, si aquesta funció
no la trobes del teu gust,
esser amb noltros avui just,
dant el càstig a l'autor.

CORO

Del còlera i dels cordons
guardau memòria,
borrau-los com increïbles
de la història.
poble mallorquí,
gracis que les teues penes
han tengut fi.

Fi